

Katedra zvukové tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce: BcA. Adam Bláha

Název práce: VÝROBA ZVUKOVÉ STOPY 360° FILMŮ A VIDEÍ

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

MgA. et Mgr. Petr Neubauer

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce: D

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: C

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: B

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: D

Jazyková a stylistická úroveň práce: C

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě): B

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava: B

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru: C

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F): D

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Student Adam Bláha si vybral téma dnes velice aktuální. Rozhodl se popsat výrobu zvukové stopy filmů pro virtuální realitu, které nazývá 360 stupňovými nebo také sférickými videi či filmy. Práce se od svého počátku potýká s názvoslovím, které pro takto mladé technologie není ještě obecně zavedeno a různí tvůrci obsahu a výrobci technologií zavádí vlastní pojmy. Adam se pokusil stanovit některé pojmy v úvodní kapitole, vysvětluje co bude jak označováno. Nicméně například (dle mého názoru důležitý) pojem „scene based audio“ sice v úvodu popisuje, avšak v celé práci se neobjevuje vůbec nikde, až v samotném závěru.

Těžiště práce bohužel Bláha položil do popisu technologií, které je z velké části pouze kompilováno z internetových zdrojů a manuálů produktů. Nicméně alespoň katalogizuje dostupné nástroje a umožňuje čtenáři rozhled různými směry. Nedostatek vlastních zkušeností se snažil dohnat rozhovory s českými tvůrci, kteří již touto problematikou zabývali.

Technická část práce obsahuje kapitoly 2, 3 a 4. Kromě toho, že se věnuje popisu zřejmého, autor často naráží na hranice svých zkušeností a podává tak zkreslené informace. Například hned v kapitole 2.1 popisuje pohyb zvukových zdrojů, který se v podstatě týká jen interaktivní tvorby pro VR a ne lineárního média jako jsou filmy. V lineárních VR filmech má každý objekt svou pozici v prostoru předem stanovenou, která se – stejně jako v „2D filmech“ – může v čase měnit.

Kapitola 2.1.2 se snaží definovat ambisonii, ale naráží na základní neznalosti středoškolské stereometrie, kdy se snaží definovat 3D prostor pomocí 2D pojmů – již v názvu zmíněným úhlem 360 stupňů se snaží popsat kouli. Ambisonie ale popisuje zvukové pole, které by se správně matematicky dalo popsat jako 4π sr (steradiánů). Nicméně na toto označení jsem ani v zahraničních materiálech také nenarazil. Dále se pak objevují pojmy jako „zvukový tok“ nebo „reprodukční audio proud“, které jsou poněkud nešťastně doslovně přeloženy z angličtiny (kapitola 2.1.3).

Z předkládané teoretické práce Adama Bláhy je vidět metoda horké jehly, což je škoda, protože téma je to zajímavé a kdyby se autor více věnoval kapitole 5, kde se popisují spíše dramaturgická specifika zvoleného formátu, byl by text dle mého názoru mnohem hodnotnější a více by pasoval do profilu absolventa naší katedry.

I přes uvedené nedostatky práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 15.9.2019

Podpis:

